

Sygn. akt II Ca 534/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
----------------	--------------------------

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa(...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko J. G.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 23 maja 2016 roku, sygn. akt I C 2326/15

- zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym sentencji w ten sposób, że zasądza od pozwanego J. G. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W., kwotę 4066.47 (cztery tysiące sześćdziesiąt sześć 47/100 złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz w punkcie drugim sentencji w ten sposób, że zasądza od pozwanego J. G. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- oddala apelację w pozostałej części,
- zasądza od pozwanego J. G. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 700 (siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 maja 2016 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. oddalił powództwo(...) z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 4.066,47 złotych przeciwko J. G. oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu:

Pozwany J. G. na mocy umowy z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. korzysta z przedmiotu tej umowy tj. samochodu ciężarowego marki S. o numerze rejestracyjnym (...).

(...) S.A. z siedzibą w W. a pozwanym J. G. zawarta została umowa ubezpieczenia samochodu ciężarowego marki S. o numerze rejestracyjnym (...) z okresem ochrony ubezpieczeniowej od 11 lipca 2013 roku do dnia 10 lipca 2014 roku.

Umowa ubezpieczenia pomiędzy J. G. a (...) z siedzibą w W. została zawarta u agenta ubezpieczeniowego, działającego w imieniu i na rzecz powoda. W dniu zawarcia umowy J. G. uiścił pierwszą ratę składki na ubezpieczenie w wysokości 3.788 zł.

Pismem z dnia 5 sierpnia 2013 roku finansujący (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. poinformował pozwanego, że nie wyraził zgody na zawarcie indywidualnej umowy ubezpieczenia przedmiotu leasingu, powołując się na zapis w (...) która stanowi integralną część (...). Pozwany został poinformowany, że na mocy Umowy Generalnej pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. a ubezpieczycielem (...) S.A. z siedzibą w W. została wznowiona polisa ubezpieczeniowa o numerze (...), która jest wiążąca dla Korzystającego. Leasingodawca polecił rozwiązanie umowy indywidualnej zawartej przez pozwanego z (...) Polisa ubezpieczeniowa zawarta przez leasingodawcę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. z (...) S.A. z siedzibą w W. obejmowała okres ubezpieczenia od dnia 10 lipca 2013 r. do 9 lipca 2014 r. Finansujący obciążył korzystającego J. G. opłatą za polisę w wysokości 15.804,27 zł.

Pozwany wypowiedział umowę ubezpieczenia, składając stosowne oświadczenie agentowi ubezpieczeniowemu działającemu na rzecz (...). R. B..

Sąd Rejonowy zważył iż roszczenie powoda nie mogło zostać uwzględnione.

Przy rozstrzyganiu Sąd oparł się o przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.0.392) a także ogólne przepisy Kodeksu cywilnego.

Jednym z celów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych jest zapewnienie ciągłości ochrony ubezpieczeniowej posiadaczowi pojazdu, tak aby zminimalizować ryzyko wyrządzenia szkody innej osobie nie posiadając ochrony ubezpieczeniowej.

Zatem zgodnie z brzmieniem art. 10 powołanej ustawy obowiązek ubezpieczenia uważa się za spełniony, jeżeli została zawarta umowa ubezpieczenia, na podstawie której osoba obciążona tym obowiązkiem korzysta z ochrony ubezpieczeniowej, a czas trwania i zakres tej ochrony odpowiadają przepisom ustawy lub odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych wprowadzających obowiązek ubezpieczenia.

W realiach przedmiotowej sprawy nie ma zatem wątpliwości, że na pozwanym nie ciążył obowiązek posiadania ubezpieczenia obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A., gdyż polisa ubezpieczeniowa wznowiona przez finansującego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., jako właściciela przedmiotu leasingu, na mocy Umowy Generalnej z ubezpieczycielem (...) S.A. z siedzibą w W. zrealizowała cel zakreślony przepisami ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Warto podkreślić, że umowa wznowiona przez finansującego wskazuje okres ubezpieczenia pojazdu od dnia 10 lipca 2013 r. w przypadku ubezpieczenia OC oraz auto casco i ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, natomiast umowa zawarta przez pozwanego z (...) S.A. przewiduje ochronę ubezpieczeniową od dnia 11 lipca 2013 r. dla ubezpieczenia OC i auto casco. Zatem umowa zawarta z (...) S.A. przez finansującego gwarantowała ochronę ubezpieczeniową jeden dzień wcześniej, zanim została zawarta umowa z (...) S.A. Z powyższego można wywieść uzasadniony wniosek, iż brak wiedzy pozwanego o posiadanej już ochronie ubezpieczeniowej w przedmiocie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w chwili zawierania umowy z (...) S.A. spowodował podleganie, w równoległym okresie ubezpieczenia, podwójnemu ubezpieczeniu.

Pozwany w niniejszej sprawie uzyskał wiadomość o posiadanym już ubezpieczeniu pojazdu po przedstawieniu finansującemu indywidualnie zawartej polisy w (...) S.A. W odpowiedzi uzyskał informację, że leasingodawca wznowił umowę ubezpieczenia na pojazd, którego pozwany jest korzystającym ze wskazaniem „anulowania umowy ubezpieczenia zawartej indywidualnie”. Niezwłocznie po tym fakcie pozwany zgłosił się do agenta ubezpieczeniowego

celem wypowiedzenia zawartej umowy ze względu na to, że pojazd z którego korzysta posiada już ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u innego ubezpieczyciela.

Fakt złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia potwierdził na rozprawie świadek R. B., który wskazał, że spotkał się z pozwanym, który złożył mu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Mimo, iż świadek nie potrafił wskazać konkretnej daty złożenia takiego oświadczenia to nakreślił, iż był to okres letni. Świadek potwierdził także, że on jako agent ubezpieczeniowy jest obowiązany przekazać każde oświadczenie, w szczególności wypowiedzenie umowy, ubezpieczycielowi, na rzecz którego działa.

Warto pamiętać, że przepisy pozwalają składać wszelkie oświadczenia związane z umową ubezpieczenia (w tym wypowiedzenia) dowolnemu agentowi ubezpieczeniowemu współpracującemu z zakładem ubezpieczeń, z którym zawarta została dana umowa ubezpieczenia. Zakład ubezpieczeń nie może wyłączyć ani ograniczyć upoważnienia agenta ubezpieczeniowego do odbierania oświadczeń o wypowiedzeniu i odstąpieniu od umowy ubezpieczenia. Nie jest przy tym istotne, czy oświadczenie jest składane agentowi, który uczestniczył w zawieraniu danej umowy ubezpieczenia, czy też innemu agentowi danego zakładu ubezpieczeń.

W związku z ekwiwalentnością świadczeń umowę ubezpieczenia należy uznać za umowę wzajemną w rozumieniu art. 487 § 2 k.c. i przy ocenie skutków złożenia przez pozwanego oświadczenia o odstąpieniu od powyższej umowy ma zastosowania regulacja art. 494 k.c. zgodnie z którą strona odstępująca od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy.

W niniejszej sprawie pozwany złożył oświadczenie o odstąpieniu na miesiąc po zawarciu umowy ubezpieczenia z powodową spółką, w związku z czym za ten okres obowiązywania umowy powodowej spółce należy się składka ubezpieczeniowa za udzieloną ochronę. Pozwany nie domagał się zwrotu zapłaconej już pierwszej raty składki przez co w tym zakresie spełnił ciężący na nim obowiązek świadczenia.

W ocenie Sądu roszczenie powoda nie powinno korzystać z ochrony już w dacie zawarcia umowy ubezpieczenia. Skoro ubezpieczający posiadał już ochronę ubezpieczeniową to w świetle zasad współzycia społecznego wątpliwość budzi obciążenie pozwanego drugą ratą składki ubezpieczeniowej, tym bardziej, iż poniósł on bardzo wysoki koszt opłacenia polisy wznowionej przez fundatora leasingu a nadto opłacił już pierwszą ratę składki ubezpieczeniowej za polisę, zawartą z (...) S.A. Wątpliwość ta jest uzasadniona tezą, że powód faktycznie w okresie objętym polisą ubezpieczeniową tej ochrony pozwanemu nie udzielał.

Aktywność procesowa pozwanego w przedstawianiu twierdzeń, a następnie zarzutów i dowodów determinowała kierunek i wynik całego postępowania dowodowego. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należy przyjąć, że powód obronie swojego stanowiska nie sprostał, zatem nie pozwolił na objęcie jej ochroną prawną skutkującą uwzględnieniem powództwa. Strona pozwana zaś przedstawiła Sądowi świadka, który potwierdził, że pozwany wypowiedział umowę ubezpieczycielowi i nie jest zobowiązany do zapłaty drugiej raty składki. Warto podkreślić, że na skutek swoich zaniechań procesowych powodowa spółka nie zdołała dowieść zasadności powództwa. Zgodnie zaś z wyrażonymi w art. 3 k.p.c. oraz 232 k.p.c. zasadami to na stronach cięży obowiązek wyjaśnienia okoliczności sprawy oraz wskazania dowodów na stwierdzenie faktów, z których wywodzą korzystne dla siebie skutki prawne. W niniejszym postępowaniu strona powodowa nie uczyniła zadość wskazanym wyżej powinnościom.

Mając na względzie powyższe, Sąd uznał, iż pozwany w sposób prawidłowy i skuteczny dokonał odstąpienia od umowy ubezpieczenia łączącej go z powodem i wobec tego oddalił roszczenie o zapłatę w całości.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł o art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego koszty w wysokości 617,00 zł, w tym 600,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając go całości i zarzucając:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego przez ich niewłaściwe zastosowanie, a mianowicie:

-przepisu art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 392 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące uznaniem, że umowa ubezpieczenia obowiązkowego OC zawarta z powodową spółką w trybie ofertowym może zostać wypowiedziana w każdym czasie na mocy tego przepisu,

-przepisu art. 5 KC poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy w sprawie nie zostało wykazane istnienie okoliczności obalających domniemanie działania powoda zgodnie z prawem.

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

-przepisu art. 233 § 1 KPC poprzez brak wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, skutkujący pominięciem okoliczności zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów mechanicznych pomiędzy stronami procesu w trybie ofertowym, a nie na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy.

-przepisu art. 232 zd. 1 KPC w zw. z art. 6 KC poprzez uznanie, że powód nie udowodnił dochodzonego roszczenia, kiedy do akt sprawy przedłożono dowód w postaci polisy nr (...), wykazującej tak istnienie, jak i wysokość świadczenia oraz stwierdzenie, że pozwany sprostował obowiązkowi udowodnienia okoliczności zaprzeczających zasadności powództwa.

Mając na uwadze powyższe, apelujący wnosił o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 4066,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od tej kwoty od dnia 7.08.2014 r. do dnia 31.12.2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, według norm przepisanych,
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, według norm przepisanych.
3. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu - Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Autocasco i kradzieży dla flot samochodowych mającego zastosowanie do umów ubezpieczenia zawieranych od dnia 1.03.2010 r., na okoliczność treści.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy się odnieść do kwestii ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Wykładnia przywoływanych w motywach pisemnych zaskarżonego wyroku przepisów tj. art. 28 i 28a ust. dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Dz. U. 2003 nr 124 poz. 1152, z późniejszymi zmianami jest wadliwa.

Powołany art. 28 tejże ustawy określa warunki wypowiedzenia umowy OC zawartej w ramach przedłużenia dotychczasowej (klauzula prolongacyjna). Przepis art. 28a wskazanej wyżej ustawy stanowi uzupełnienie tej regulacji określając możliwości wypowiedzenia umowy, która została mocą klauzuli prolongacyjnej przedłużona. Z brzmieniem tegoż przepisu, wynika że: jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. 1a. W razie zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń jest obowiązany potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia. Nie później niż 14 dni przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, zakład ubezpieczeń jest obowiązany do wysłania ubezpieczającemu

informacji o ubezpieczeniu na kolejny okres ubezpieczenia. Informacja, o której mowa w ust. 1b, zawiera w szczególności: 1) określenie wysokości składki ubezpieczeniowej w przypadku, gdy dojdzie do zawarcia następnej umowy ubezpieczenia w trybie ust. 1; 2) pouczenie, że wysokość składki, o której mowa w pkt 1, może ulec zmianie, jeżeli po wysłaniu informacji przez zakład ubezpieczeń wyjdą na jaw okoliczności mające wpływ na wysokość składki, oraz wskazanie tych okoliczności; 3) pouczenie o prawie wypowiedzenia dotychczasowej umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zgodnie z ust. 1 oraz o formie, możliwym sposobie oraz terminie złożenia tego wypowiedzenia; 4) pouczenie o skutkach tego wypowiedzenia oraz o skutkach braku tego wypowiedzenia. Informacja, o której mowa w ust. 1b, powinna być wysłana: 1) w postaci elektronicznej przy wykorzystaniu środka komunikacji elektronicznej, jeżeli przy zawarciu umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ubezpieczający wyraził zgodę na składanie mu oświadczeń w takiej postaci, lub 2) w formie pisemnej, w sposób umożliwiający niezwłoczne poinformowanie ubezpieczającego. Jeżeli okoliczności mające wpływ na ustalenie wysokości składki ubezpieczeniowej wyszły na jaw po wysłaniu informacji, o której mowa w ust. 1b, zakład ubezpieczeń może odpowiednio zwiększyć składkę ubezpieczeniową z uwzględnieniem tych okoliczności. W takim przypadku zakład ubezpieczeń wezwie ubezpieczającego do zapłaty podwyższonej składki. Przepisów ust. 1a–1e nie stosuje się do umów zawieranych w trybie negocjacji z przedsiębiorcą. Zawarcie następnej umowy nie następuje, pomimo braku powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli: 1) nie została opłacona w całości określona w umowie składka za mijający okres 12 miesięcy lub w przypadku cofnięcia zakładowi ubezpieczeń zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych albo 2) w przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń, ogłoszenia lub zarządzenia likwidacji zakładu ubezpieczeń albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub umorzenia postępowania upadłościowego, w przypadku, o którym mowa w art. 98 ust. 2. 3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń kończy się z upływem okresu 12 miesięcy, z uwzględnieniem art. 33.

Zestawienie obu przepisów prowadzi do wniosku, że ustawodawca przewidział możliwość wypowiedzenia umowy OC przez posiadacza pojazdu, która została prolongowana. Powołane przepisy nie przewidują natomiast w omówionym przypadku wypowiedzenia umowy nieprolongowanej. Reasumując taka możliwość nie istniała w przypadku umowy zawartej z powodową firmą.

Sytuację prawną posiadacza pojazdu w zakresie odpowiedzialności auto-casco, kształtuje umowa między ubezpieczonym a zakładem ubezpieczeń oraz OWU, które stanowią uszczegółowienie umowy ubezpieczenia. Do akt sprawy załączono polisę (por. karta akt 40) z dnia 11.07.2013r oraz OWU (por. karta 102 i następne). W tym ostatnim dokumencie zostały zawarte przypadki, w których posiadacz pojazdu może odstąpić od umowy. Ubezpieczający może odstąpić od umowy ubezpieczenia: w okresie 7 dni w przypadku przedsiębiorstw i 30 dni w przypadku osób nie będących przedsiębiorcami, licząc od daty zawarcia umowy ubezpieczenia, jeśli umowa jest zawarta na okres dłuższy niż 6 miesięcy. Odstąpienie od umowy nie zwalnia z obowiązku opłacenia składki za okres, w jakim (...)udzielała ochrony ubezpieczeniowej. (por. Ogólne Warunki Umowy, karta 103).

Lektura akt i zgromadzonego w nich materiału dowodowego nie wskazuje, że umowa ta została przez pozwanego wypowiedziana. Do takich wniosków nie prowadzą w szczególności zeznania świadka R. B.. Świadek ów (por. karta 84) ,jedynie ogólnikowo wskazał możliwość wypowiedzenia umowy przez pozwanego za jego pośrednictwem. Nie podał mianowicie czy czynność takowa miała faktycznie miejsce, w jakiej dacie to ewentualnie nastąpiło a nadto w jakiej formie oświadczenie woli posiadacza pojazdu zostało złożone. Powyższe musi prowadzić do wniosku, że brak jest dowodów na to, że umowa AC została rozwiązana przed upływem terminu na jaki została zawarta. Jednocześnie należy podnieść, że zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje, żeby umowa ta została rozwiązana przez powodowy zakład. W tym stanie rzeczy trzeba przyjąć, że żądanie kwoty 589 zł tytułu nieopłaconej raty zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom sądu rejonowego nie można uznać, że dochodzenie przez pozwanego roszczeń stanowi nadużycie prawa.

Nieuwzględnienie powództwa z uwagi na umocowanie zawarte w art. 5 KC może nastąpić jedynie wówczas, jeżeli ma to oparcie w stwierdzeniu, że dochodzący roszczeń naruszył zasady współżycia społecznego.

Art. 5 KC nie podlega wykładni rozszerzającej, należy go interpretować ścieśniająco. Przyjmuje się, że działanie podejmowane przez wierzyciela jest zgodne z prawem i korzysta z domniemania zgodności z zasadami współzycia społecznego. Obalenie tego domniemania jest możliwe, jeżeli zostaną wykazane szczególne okoliczności wskazujące na nadużycie prawa. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.11.2000 r., II CKN 1354/00, opublikowany w systemie Legalis pod nr 76566)

Stosowanie art. 5 KC może mieć jedynie miejsce w sytuacjach wyjątkowych, gdy uwzględnienie powództwa prowadziłoby do sytuacji nieakceptowanej ze względów aksjologicznych i etycznych. Nie może być ono wymierzone przeciwko treści prawa postrzeganego jako niesprawiedliwe, lecz musi być następstwem wykonania prawa podmiotowego przez stronę godzącego w fundamentalne wartości, których urzeczywistnieniu ma służyć prawo. Omówiona sytuacja w rozpoznawanej sprawie nie nastąpiła.

Pozwany nie przedstawił żadnych okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie w/w przepisu. Wbrew twierdzeniu sądu, powodowy zakład udzielił ochrony ubezpieczeniowej na warunkach zawartej umowy. Wyeliminowanie tak zwanego podwójnego ubezpieczenia leżało w gestii pozwanego, który -co podniesiono wyżej -, mógł umowę przedłużoną wypowiedzieć. Nieskorzystanie z tego uprawnienia nie może obarczać pozwanego zakładu.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386 § 1 KPC orzeczono jak w sentencji.

Apelacja w pozostałej części nie jest uzasadniona.

Z pozwu (por. karta 4) wynika, iż jego autor domaga się odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 13 października 2015r. W tym stanie rzeczy żądanie zgłoszone w apelacji, ażeby odsetki ustawowe zasądzić od kwoty głównej od dnia 7 sierpnia 2014r. jest całkowicie bezzasadne.

Z tych przyczyn apelację w tym zakresie należało jako bezzasadną oddalić (art. 385 KPC)

O kosztach procesu za obie instancje rozstrzygnięto na podstawie art. 98 KPC, stosując zasadę w nim wyrażoną – odpowiedzialności za wynik sprawy. Powód wygrał bowiem sprawę prawie w całości.